

hvorimod der med den tidligere lov, SR-regeringens lov, var tale om, at der på daværende tidspunkt var ca. 54.000 virksomheder, der ville være dækket af kravet?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For at vi ikke skal få en meget abstrakt situation, vil jeg godt lige gennemgå to eksempler, som faldt ind under den tidligere lov:

Hvis man har en håndværksvirksomhed med ti ansatte, og at en af disse er kvinde og ni er mænd med et givent lønniveau, så kan virksomhedens ansatte opdeles efter to arbejdsfunktioner: en med kontorarbejde, en kvinde, og håndværkspræget arbejde udført af ni mænd. Hvad siger det om ligeløn i den virksomhed?

Tag en rengørings- og servicevirksomhed, der har 11 ansatte, af disse er 6 kvinder med en given gennemsnitsløn og 5 mænd med et givent løngennemsnit. Virksomhedens ansatte kan opdeles i to arbejdskategorier: 1) rengøringsarbejde med 6 kvinder, 2) gartnerarbejde med 5 mænd. Hvad siger det om ligeløn i den virksomhed?

Det er derfor, vi har taget fat i at sige, at vi må have sammenlignelige grupper som udgangspunkt for det arbejde, vi gør.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Det var sådan set et meget enkelt spørgsmål, jeg stillede, men jeg fik overhovedet ikke svar på det.

Kan ministeren bekræfte, at regeringens forslag vil have en dækningsgrad på ca. 15 pct. af det private arbejdsmarked, det er 1.200 virksomheder, mens den gældende lov, som regeringen har suspenderet, ville have dækket op mod 54.000 virksomheder?

Det vigtige her er jo, om vi kan give lønmodtagerne det redskab, som kan være med til at sikre, at man kan kontrollere, om ligelønsloven bliver overholdt. Ministeren forestiller sig, at regeringens forslag vil give bedre muligheder for det. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, når vi nu kan se, at dækningsgraden vil være så ringe, som tilfældet er. Kan ministeren bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan jo bare sige igen, at spørgeren så ikke har forstået, hvorfor de to eksempler ikke kan bruges i ligelønsarbejdet; nemlig fordi de ikke siger noget om ligeløn. Det er rigtigt, at vi har sagt, at det nu gælder for virksomheder med 35 ansatte, og hvor der skal være sammenlignelige grupper a 10 mænd og 10 kvinder, som udfører det samme arbejde. Se, der kan man jo tale om at afdække lønforskelle mellem mænd og kvinder, og der må man sige, at det jo så er at starte et sted. Det, spørgeren gerne vil have, er jo galimatias, for det siger ingenting om lige løn for lige arbejde.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er udgangspunktet jo, at forskellen mellem mænds og kvinders lønninger er stigende. Det synes jeg lige er ganske vigtigt at holde fast i. Det er jo fuldstændig paradoksalt, at vi her snart 40 år efter kvindekampen og afskaffelsen af mænds og kvinders forskellige løn står i en situation, hvor forskellen på mænds og kvinders lønninger igen siden 1996 har været stigende.

Vi er i en situation, hvor omkring 7 pct. af den forskel, der er mellem mænds og kvinders løn, ikke kan forklares på anden måde end med en eller anden form for direkte eller indirekte diskrimination.

Så har vi en lovbekendtgørelse, som ikke har fået lov at træde i kraft, fordi vi i 2001 fik et regeringsskifte. Ministeren foreslår så i stedet en lov, som kommer til at gælde for 15 pct. af virksomhederne, bortset fra dem, som – undskyld, jeg skal gøre mig hurtigt færdig – ønsker sig undtaget med en ligestillingsredegørelse.

Kan ministeren ikke fortælle mig, hvordan en ligestillingsredegørelse vil gøre op med stigende lønforskelle mellem mænd og kvinder?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er klart, at udgangspunktet for vores forslag er, at vi gerne vil mindske lønforskellen mellem mænd og kvinder. Vi vil gerne sikre, at der bliver betalt lige løn for lige arbejde.

Det udvalgsarbejde, der for et par år siden var mellem DA og LO, viste jo, at når man skærer ind til benet, så bliver der en uforklarlig for-